

Casus Wetenschappelijke Integriteit

2025

Hinderen van voltooien promotietraject door promotor - ongegrond

Universiteit Utrecht

1. Onderwerp: Hinderen van voltooien promotietraject door beklaagde

2. Korte omschrijving:

De klacht heeft betrekking op het handelen van beklaagde gedurende het promotietraject. Klager vindt dat deze gehinderd is in het voltooien van het proefschrift. Volgens klager gaf beklaagde onvoldoende erkenning voor het geleverde werk en oefende deze druk uit om het promotietraject voortijdig te beëindigen.

3. Advies van de Commissie Wetenschappelijke Integriteit Universiteit Utrecht:

betreffende de klacht van [klager] over vermeende schending van de wetenschappelijke integriteit door [beklaagde], als [functie] werkzaam bij de faculteit [], departement [].

Kern van de klacht betreft de handelwijze van beklaagde tijdens het promotietraject.

De procedure

Op 20 juni 2023 heeft klager per e-mail een klacht ingediend over beklaagde. De rector magnificus heeft op 6 juli 2023 namens het College van Bestuur (CvB) aan de commissie verzocht om de klacht te beoordelen.

Op 2 augustus 2023 heeft klager op verzoek van de commissie een nadere onderbouwing toegestuurd, waarna de commissie de klacht 13 september 2023 ontvankelijk heeft verklaard en de klacht (bestaande uit de originele klacht, de eraan toegevoegde onderbouwing met bijlagen) aan beklaagde gestuurd met verzoek om een schriftelijke reactie op 14 september 2023.

Na verzoek en toewijzing van uitstel door beklaagde heeft de commissie de schriftelijke reactie van beklaagde ontvangen op 16 oktober 2023 en deze is 18 oktober 2023 doorgestuurd aan klager.

Op 11 december 2023 zou de hoorzitting plaats hebben, maar deze werd eind november vanwege gezondheidsredenen op verzoek van klager geannuleerd. De zaak werd om dezelfde reden tenminste drie maanden aangehouden.

Op 22 april 2024 is klager per e-mail gevraagd of de klachtprocedure doorgang kon vinden. Daarop volgde geen reactie. Op 18 juli 2024 is dit opnieuw gevraagd en volgde dezelfde dag een bevestiging van klager.

Op 15 augustus 2024 is beklaagde geïnformeerd dat de zaak hervat zou worden. Vervolgens is de hoorzitting ingepland en zijn partijen en de commissie daarover geïnformeerd.

Op 2 december 2024 vond de hoorzitting plaats, waarvan een zakelijk verslag is gemaakt dat 9 december 2025 is voorgelegd aan partijen ter controle op feitelijke onjuistheden, alvorens dit definitief vast te stellen per 17 januari 2025.

De klacht

In de klacht en tijdens de hoorzitting heeft klager – kort samengevat – het volgende naar voren gebracht.

Volgens klager is er voldoende materiaal voor het afronden van het proefschrift en is klager door beklaagde gehinderd in het afronden van het promotietraject op de volgende wijze.

Vereniging Universiteiten van Nederland

Lange Houtstraat 2
Postbus 13739
2501 ES Den Haag

Tel +31 70 302 14 00
E-mail post@unl.nl
Web universiteitenvannederland.nl

KvK 40480226
IBAN NL61 INGB 0001 5964 15
BTW NL007088784B01

1. *Beklaagde heeft onvoldoende erkenning gegeven voor het werk van klager, door:*

- A. Niet erkennen van bijdrage aan artikelen: terwijl de andere auteurs mede op basis van de artikelen met gedeeld eerste-auteurschappen al afgestudeerd en gepromoveerd zijn, is dit bij klager tegengehouden om redenen dat enerzijds de bijdrage van klager te klein zou zijn en anderzijds jaren nadien het onderzoek achterhaald zou zijn. Klager bestrijdt dat de bijdragen te gering zouden zijn en heeft gelijkwaardig bijgedragen om het gedeeld eerste-auteurschap waar te maken voor beide artikelen;
- B. Afnemen van onderzoeksresultaten ([]): klager hinderen in de voortgang door anderen de door klager succesvol in interactie met de copromotor aangevraagde [experimenteermogelijkheid] te laten gebruiken voor metingen, resultaten en publicaties;
- C. Onverwachts eisen van extra benodigde artikelen als voorwaarde voor afronding: klager ontving geregeld tegengestelde berichten van copromotor en beklaagde over wat nodig was om te promoveren;
- D. Het afwijzen van inhoudelijk goede ideeën van klager en een gebrek aan managementvaardigheden bij beklaagde¹: klager kreeg te weinig ruimte om diverse door hem naar voren gebrachte ideeën uit te voeren en zodoende voortgang te boeken, niets van wat hij inbracht was goed of innovatief genoeg volgens beklaagde.

2. *Beklaagde heeft druk uitgeoefend het promotietraject voortijdig te beëindigen door:*

- E. Geen rekening houden met vakantieverlof: een voortgangspresentatie met collega-PhD's werd juist in de periode gehouden dat klager op familiebezoek in het buitenland was ([]'18). Bovendien was de afspraak tussen klager en beklaagde dat bij een gebrek aan resultaat klager hieraan niet hoefde deel te nemen. Enkele maanden later werd klager deze afwezigheid ineens verweten door beklaagde en zou het een van de redenen zijn om het dienstverband te beëindigen;
- F. Voorstel het arbeidscontract te beëindigen: beklaagde stelde in het voorjaar van 2019 voor het arbeidscontract te beëindigen wat in het geval van klager verstrekkende gevolgen zou hebben vanwege het daaraan verbonden verblijfsdocument (visum);
- G. Vraag over uitschrijving uit MyPhD in 2022. Geheel tegen de wens en verwachting van klager heeft beklaagde voorgesteld de registratie als promovendus van klager bij de UU te verwijderen, terwijl klager nog voortgangsgesprekken voerde met de copromotor. Klager is het niet eens met de redenering van beklaagde in e-mails aan klager. Daar schrijft beklaagde: "the problem is that what was a good idea more than 6 years ago (...) and data that were relevant to publish a few years ago, by now are not viable anymore for publication. Science has moved on (...). So to finish the thesis now you would need a substantial body of, new, experimental results, which is impossible to obtain." In een andere e-mail schrijft beklaagde, refererend aan het uitschrijven uit MyPhD: "As you are now a Dutch citizen and you have a steady job it will allow you to go on with life."

3. *Nalaten terugtrekken artikel van andere promovendus door beklaagde:*

- H. Niet terugtrekken van een artikel. Klager beweert dat beklaagde heeft nagelaten een artikel van een andere voormalige promovendus terug te trekken, waarvan de resultaten niet reproduceerbaar zouden zijn.

¹ In de oorspronkelijke klacht was dit laatste punt verwoord als 'gebrek aan expertise', maar bij de hoorzitting is dit door klager verduidelijkt.

Het verweer

Beklaagde heeft zowel schriftelijk als tijdens de hoorzitting gereageerd op de klacht en heeft daarbij – kort samengevat – het volgende naar voren gebracht.

Volgens beklagde is er te weinig resultaat voor het afronden van het proefschrift: er missen nog twee eigen hoofdstukken/artikelen. Beklaagde heeft zich tot het uiterste ingespannen samen met de copromotor om klager te begeleiden en te stimuleren naar resultaat, blijkend uit:

- het regelmatig voeren van voortgangsgesprekken en herhaaldelijk resultaatafspraken maken;
- zowel het aanbieden van meer structuur en contact als het geven van ruimte en minder contact;
- het aanbod om samen te werken met een andere promovendus om klager op weg te helpen;
- SMART-afspraken te maken aan het einde van jaar 3 over wat nodig was om het proefschrift af te ronden;
- drie maanden verlenging toe te staan vanwege vertraging door de coronapandemie en tot slot na einde dienstverband nog drie maanden extra te bieden om tot resultaten te komen.

Toen resultaten ook hierna uitbleven is beklagde in 2023 op verzoek van de klager nog eenmaal in gesprek gegaan, ook toen was er onvoldoende basis voor het afronden van het proefschrift. Een collega kwam na tussenkomst van de Vertrouwenspersoon [] na een weging van het voorgelegde werk tot dezelfde conclusie. De decaan van de faculteit deelde deze conclusie.

Ad 1. Onvoldoende erkenning voor werk klager

A. Niet erkennen van bijdrage. Beklaagde weerspreekt dit: tweemaal heeft klager bij samenwerking met anderen een gedeeld eerste auteurschap gekregen, ondanks klachten van de medeauteurs over de bijdrage van klager.

B. Afnemen van onderzoeksresultaten ([]). Het schrijven van een aanvraag voor [experimenteermogelijkheid] bedoeld om klager op gang te helpen en tot resultaten te stimuleren, dit gebeurde echter onvoldoende om de experimenten te kunnen benutten. Daarom is toen een ander die kans gegund.

C. Onverwachts eisen van extra benodigde artikelen. Hoewel vaak moeilijk bespreekbaar met klager zijn verwachtingen vanaf het begin helder gecommuniceerd door beklagde en copromotor.

D. Het afwijzen van inhoudelijk goede ideeën en een gebrek aan managementvaardigheden. Beklaagde weerspreekt dit o.a. door de [] promotie in dit onderzoeksveld (aanvankelijk werd het gebrek aan managementvaardigheden door klager gebracht als een gebrek aan expertise) en beklagde heeft ter zitting weerlegd dat ideeën van klager op basis van kwaliteit en haalbaarheid soms afgewezen zijn.

Ad 2. Druk zetten het promotietraject voortijdig te beëindigen

E. Geen rekening houden met vakantieverlof. Beklaagde geeft aan dat klager in een laat stadium een voortgangspresentatie aan collega-promovendi annuleerde vanwege een vakantie.

F. Voorstellen dienstverband te beëindigen. Beklaagde erkent dat deze het einde van het promotietraject bespreekbaar heeft willen maken en wat er voor nodig was tot een succesvol einde te komen. Een eventueel einde van het dienstverband is vanwege bezorgdheid van beklagde over het uitblijven van resultaat begin 2019 ook aan de orde gesteld.

G. Uitschrijving MyPhD. Beklaagde was na toewijzing van de drie extra maanden vanwege corona (okt-dec 2020), en na de drie maanden in 2021 (jan-mrt) en het gesprek over het gebrek aan resultaat in de veronderstelling dat klager begrepen had dat er geen perspectief was op promoveren en dat het promotietraject hiermee beëindigd was. Ruim een jaar later kwam deze er per toeval achter dat klager, inmiddels uit dienst, toch nog als promovendus geregistreerd stond. Beklaagde heeft toen aan klager voorgelegd deze inschrijving te beëindigen, waarop in 2023 een traject volgde van herbeoordeling door twee collega's die ook geen perspectief zagen in een vervolg. Tussenkomst op verzoek van klager van de Vertrouwenspersoon [], tussenkomst van het College voor Promoties op verzoek van beklagde (dat terugverwees naar de decaan) en tussenkomst van de decaan van de [faculteit] veranderde dit perspectief niet.

Ad 3. Nalaten terugtrekken artikel

H. Beklaagde geeft in het verweer aan dat de beschuldiging feitelijk onjuist is. De resultaten van het artikel waaraan klager refereert waren reproduceerbaar, daarom was er geen reden dit in te trekken.

Het toetsingskader

De klacht is behandeld met toepassing van de Klachtenregeling Wetenschappelijke Integriteit Universiteit Utrecht 2023/2019 (hierna: "Klachtenregeling"). De gedragingen die het onderwerp zijn van de klacht vonden plaats zowel vóór de inwerkingtreding van de huidige Nederlandse gedragscode Wetenschappelijke Integriteit 2018 (hierna: "NGWI 2018"), namelijk 1 oktober 2018, als erna. Volgens de overgangsbepalingen is op deze gedragingen de Nederlandse Gedragscode Wetenschapsbeoefening, laatstelijk herzien in 2014 (hierna: "NGW 2014") mede van toepassing.

Het afwijken van een principe (of de uitwerking daarvan) uit de NGW 2014 hoeft niet per definitie een schending van de wetenschappelijke integriteit in te houden (preambule pag. 4, onder 10.). Dit is afhankelijk van een weging van de concrete omstandigheden van het geval. Dit geldt ook voor de NGWI (2018) met betrekking tot de daarin beschreven normen (hoofdstuk 5.2).

Wetenschappelijk-inhoudelijke discussies en wetenschappelijke verschillen van inzicht vallen volgens vaste jurisprudentie van het LOWI niet onder de reikwijdte van de NGW 2014 (en de huidige NGWI 2018), deze horen thuis in het reguliere wetenschappelijke debat. Het behoort dan, wellicht ten overvloede, ook niet tot de taken en bevoegdheden van de Commissie Wetenschappelijke Integriteit om te beoordelen of er wel of niet voldoende resultaten zijn behaald om tot een afronding van het promotietraject te komen.

De Commissie Wetenschappelijke Integriteit oordeelt niet over de beschuldigingen van (sociaal en interpersoonlijk) ongewenst gedrag, zoals deze in de eerste schriftelijke klacht beschreven zijn. In deze procedure beperkt de commissie zich tot een beoordeling van de gedragingen van beklagde, zoals deze zijn beschreven in de onderhavige klacht, welke betrekking hebben op de principes en uitwerkingen uit de NGW 2014 en de normen in de NGWI 2018.

De Commissie stelt vast dat de klachten mogelijk betrekking hebben op de normen uit de NGWI (2018):

- 29. *Doe recht aan eenieder die aan het onderzoek en het verkrijgen en/of het verwerken van de data heeft bijgedragen.*

- 58. *Vertraag of belemmer het onderzoek niet op onbehoorlijke wijze.*

Tevens hebben klachten mogelijk betrekking op de uitwerkingen 1.7 en 1.8 van het principe Eerlijkheid & Zorgvuldigheid in de NGW 2014 en de uitwerking 4.1 van het principe Onpartijdigheid in de NGW 2014:

- 1.7. Zorgvuldigheid beperkt zich niet tot het uitvoeren van en rapporteren over wetenschappelijk onderzoek, maar strekt zich ook uit tot de relaties tussen wetenschapsbeoefenaren onderling, tussen promotor en promovendus, tussen docenten en studenten en in relaties met de maatschappij.
- 1.8. Goed mentorschap is essentieel: een student, een promovendus en een juniormedewerker bevinden zich in een hiërarchisch ondergeschikte positie. De verantwoordelijkheden van personen betrokken bij onderwijs en onderzoek zijn binnen de instelling duidelijk omschreven en worden nageleefd.
- 4.1. Wetenschapsbeoefenaren geven anderen de ruimte om zich intellectueel onafhankelijk op te stellen. Dit geldt met name wanneer er sprake is van een hiërarchische relatie, zoals tussen promotor en promovendus, docent en student.

Overwegingen

Op basis van alle informatie die schriftelijk is verkregen en mondeling tijdens de hoorzitting overweegt de Commissie het volgende.

Reconstructie:

De Commissie heeft begrepen dat klager het promotietraject startte bij beklagde op [] 2016. Na één jaar werd door beklagde een go-besluit genomen, wat betekent dat er vertrouwen was in een succesvolle afronding van het promotietraject binnen vier jaar. Er waren wel twijfels aan de kant van beklagde, vanwege gebrek aan voortgang, maar beklagde gaf klager het voordeel van de twijfel, vanwege de persoonlijke omstandigheden en het feit dat sommige promovendi meer tijd nodig hebben om op gang te komen. In de jaren erna voelde klager zich belemmerd in het krijgen van erkenning voor zijn inzet en het uitwerken van zijn ideeën en voelde hij zich onheus bejegend door beklagde, terwijl beklagde waarnam dat het gebrek aan voortgang en resultaat aanhield. Ook merkte hij dat het moeizaam was met klager dit probleem bespreekbaar en hanteerbaar te maken. Dit herkent klager niet. Gedurende het dienstverband van klager werden, mogelijk op het go-besluit na, geen gedocumenteerde B&O-gesprekken gehouden. Voor klager staat vast dat d.d. [het begin van] 2019 een B&O-gesprek heeft plaatsgevonden, op basis van een uitgebreide zelfevaluatie van klager over de voortgang en planning waarin klager ook schriftelijk kritiek heeft geuit op beklagde, deels dezelfde kritiek als de onderhavige klacht. Deze kritiek moest klager naar een appendix verplaatsen van beklagde. Beklaagde kan zich het gesprek, de kritiek en het verzoek tot aanpassing niet herinneren. Beklaagde stelt dat er alleen eind 2019 een B&O-gesprek heeft plaatsgevonden (hoewel in het conceptverslag van dat gesprek staat dat het vorige gesprek op [het begin van] datzelfde jaar was). Ook dat gesprek is niet in een ondertekend B&O-verslag vastgelegd. Hierdoor is over deze cruciale periode in de voortgang van het proefschrift en afspraken daarover, als mede in het vertrouwen over en weer tussen promovendus en promotor, niets op schrift en door beide ondertekend beschikbaar.

In 2020 brak de pandemie uit waarop een verlenging van onderzoekstijd met drie maanden werd toegekend door de universiteit. Klager behaalde tijdens deze verlenging niet de beoogde resultaten. Het dienstverband eindigde op [] 2020. Klager gaf aan nog drie maanden nodig te hebben om resultaten alsnog te behalen. Beklaagde ging hiermee akkoord, maar in maart 2021 beoordeelde deze de inspanningen als onvoldoende basis voor een promotie. De registratie als promovendus is sindsdien blijven staan in het registratiesysteem MyPhD. Een van de belangrijkste geschillen tussen klager en beklagde betreft hun oordeel over het wel of niet gekwalificeerd zijn voor het promoveren. Beklaagde ziet onvoldoende basis en resultaten daarvoor, klager vindt dat onterechte eisen worden gesteld welke in strijd zijn met eerder gemaakte afspraken.

Klager heeft begin 2023 de Vertrouwenspersoon [] betrokken waarna twee collega's werkzaam bij de [faculteit] het werk van klager hebben beoordeeld en tot de conclusie kwamen dat dit onvoldoende was om binnen afzienbare tijd te promoveren. Daarna heeft beklagde zich gewend tot het College voor Promoties om het promotietraject te kunnen beëindigen, dat hem verwees naar de decaan van de faculteit als eindverantwoordelijke. Daarop heeft klager zich gewend tot de Commissie Wetenschappelijke Integriteit met de onderhavige klachten (juni 2023), waarop de decaan uitschrijving uit MyPhD heeft aangehouden. Klager hoopt naar eigen zeggen met het doorlopen van deze klachtprocedure alsnog kans te maken op succesvol afronden van het promotietraject bij een andere promotor.

Beoordeling klachten A t/m H aan de hand van de NGWI 2018 en NGW 2014

De Commissie heeft de volgende overwegingen bij de verschillende onderdelen van de Klacht en hun relatie met de gedragscodes. Hierbij is van belang hoe sterk het verband is met specifieke normen zoals boven genoemd en hoe sterk de onderbouwing is. Een belangrijk principe is dat beklagde onschuldig wordt geacht te zijn aan overschrijding van een of meer normen tenzij anders is aangetoond.

A. Niet erkennen van bijdrage aan artikelen - norm 29²

De commissie constateert dat klager met de twee gedeelde eerste-auteurschappen formeel erkenning heeft gekregen voor de bijdrage van klager aan deze artikelen en dat klager daarmee recht is gedaan. Daarmee is norm 29 volgens de commissie niet overschreden.

² 29. Doe recht aan eenieder die aan het onderzoek en het verkrijgen en/of het verwerken van de data heeft bijgedragen.

B. Afnemen van onderzoeksresultaten ([experimenteermogelijkheid]) - norm 58³

De Commissie stelt vast dat klager niet zelf de [experimenteermogelijkheid] mocht gebruiken ondanks het feit dat klager die succesvol had verkregen. Of klager hiermee belemmerd is in de voortgang van zijn promotietraject wordt voor de Commissie niet duidelijk. Het gebruik van de [experimenteermogelijkheid] door een collega heeft klager uiteindelijk wel een gezamenlijke publicatie opgeleverd, waarvan klager gedeelde eerste auteur is. De Commissie acht het niet aangetoond dat norm 58 overschreden is.

C. Onverwachts eisen van extra benodigde artikelen als voorwaarde voor afrondingnorm – norm 58

Klager en beklagde verschillen van mening over de werkafspraken die gemaakt zijn ten einde te kunnen promoveren. Klager stelt dat deze met de copromotor op andere afspraken uitkwam dan de, in de ogen van klager, strengere eisen die de beklagde aan klager stelt. De Commissie constateert ten eerste dat afspraken niet formeel zijn vastgelegd in ondertekende B&O-verslagen, waardoor misverstanden over wat vereist is makkelijk kunnen ontstaan met twee begeleiders. Ten tweede constateert de Commissie dat in het geval er extra eisen zijn gesteld gedurende het promotietraject, zij de noodzaak en onderbouwing daarvan niet kan beoordelen omdat dit de inhoud van wetenschap betreft. De Commissie acht het daarmee niet aangetoond dat norm 58 overschreden is.

D. Het afwijzen van inhoudelijk goede ideeën - norm 58 en uitwerking 4.1⁴

Met name in een hiërarchische relatie, zoals tussen promotor en promovendus is het van belang dat promotor promovendus ruimte geeft zich intellectueel onafhankelijk op te stellen. Het is de taak van de (co)promotoren om onafhankelijk denken te stimuleren, ideeën serieus te nemen en eventueel verder te ontwikkelen met de promovendus. Daarbij is het ook van belang dat een promotie in een opleidingstraject zit in het betreffende vakgebied en vaak ook in een project met specifieke focus en randvoorwaarden. Wanneer inhoudelijk goede ideeën afgewezen worden is hiervan geen sprake en zou de persoonlijke ontwikkeling tot onderzoeker belemmerd kunnen worden. Voor de Commissie is niet overtuigend onderbouwd dat dit het geval is geweest en de Commissie heeft noch het mandaat noch de expertise om te beoordelen wat een inhoudelijk goed idee is.

E. Geen rekening houden met vakantieverlof – uitwerking 1.7 en 1.8

Voor de commissie is duidelijk geworden dat partijen elk een ander beeld hebben van de afspraken over tijdstip van presenteren van resultaten aan andere promovendi. Waar beklagde stelt dat klager had moeten weten wanneer resultaatpresentaties aan mede promovendi worden gegeven en dat klager plotseling verzuimde met een vakantieverlof, stelt klager dat deze voor deelname uitgezonderd was, dat deze presentatiebijeenkomst bovendien werd gepland door beklagde tijdens een vakantieverlof van klager waarvan beklagde op de hoogte was en tot slot dat klager desondanks voorafgaand aan het vakantieverlof een dergelijke presentatie al gegeven had. Dit verschil van inzicht toont voor de commissie aan dat afspraken in deze werkrelatie voor partijen niet voldoende helder waren. De commissie wil benadrukken dat de leidinggevende, in dit geval beklagde, voor het vastleggen van heldere werkafspraken en wederzijdse verwachtingen verantwoordelijkheid draagt, en ook voor het geven van toestemming voor aangevraagd vakantieverlof. De Commissie ziet hierbij echter geen relatie met de wetenschappelijke integriteit van beklagde.

F. Voorstel het arbeidscontract te beëindigen – uitwerking 1.7, 1.8 en norm 58

De commissie acht het, mede gezien de consequenties die een einde van het arbeidscontract zou hebben voor klager, ongelukkig, onnodig en getuigen van weinig inleving in klager dat beklagde op het gebrek aan voortgang bespreekbaar heeft willen maken door een eventueel einde dienstverband aan te kondigen. De

³ 58. Vertraag of belemmer het onderzoek niet op onbehoorlijke wijze.

⁴ 4.1. Wetenschapsbeoefenaren geven anderen de ruimte om zich intellectueel onafhankelijk op te stellen. Dit geldt met name wanneer er sprake is van een hiërarchische relatie, zoals tussen promotor en promovendus, docent en student.

commissie vindt dat een regulier B&O-gesprek het aangewezen moment was geweest om de voortgang en het eventuele afbreken van het promotietraject te bespreken.

Voor de commissie is vast komen te staan dat beklagde geen gedocumenteerde jaarlijkse Beoordelings- & Ontwikkelingsgesprekken heeft gehouden met klager. Ook als het geen cultuur in het departement of de faculteit is om elk jaar een B&O te houden, zoals beklagde zei tijdens de hoorzitting (alleen aan het einde van jaar 1 en jaar 3 zou *usance* zijn), was dat in dit geval, waarbij beklagde naar eigen zeggen al vanaf het eerste jaar toenemende twijfels had over de voortgang en over een succesvolle afronding, volgens de commissie juist op z'n plaats geweest om deze wel jaarlijks te houden. Deze zouden bovendien zorgvuldig gedocumenteerd moeten worden, dus met door beide partijen getekende gespreksverslagen, inclusief de eventuele kritiek van de medewerker en eventuele reflectie daarop door de leidinggevende in hun beider delen van het verslag. Het ontbreken hiervan heeft er volgens de commissie aan bijgedragen dat afspraken over voortgang en vereisten onduidelijk zijn gebleven.

In het verlengde hiervan wil de commissie opmerken dat het niet vastleggen van afspraken te veel ruimte heeft gelaten voor verschillende interpretaties van berichten van de beklagde, wat niet in het belang is van klager. De Commissie constateert dat klager gedurende het promotietraject verschillende keren dubbele signalen gekregen heeft van beklagde:

- Na 1 jaar de "go"-beslissing terwijl er toen al diverse problemen waren, zowel ervaren door beklagde als door klager;
- Enerzijds een gedeeld eerste auteurschap krijgen, anderzijds ontevredenheid over de bijdrage en achteraf horen dat het eerste auteurschap op grond van bijdrage van klager eigenlijk onverdiend was, maar klager gegund is;
- Na eerst met (en gestimuleerd door) de copromotor een aanvraag voor [experimenteermogelijkheid] op te stellen en gehonoreerd te krijgen, vervolgens die mogelijkheid niet door klager zelf te laten benutten;
- Na eerst experimentele data te hebben verzameld in het project, vervolgens diezelfde data geclassificeerd horen worden als niet meer relevant voor publicatie;
- Na alle besproken twijfels over de voortgang in 2019, medio 2020 toch succesvol een corona-verlenging kunnen aanvragen die gericht was op het afronden van het proefschrift, goedgekeurd door de faculteit en de universiteit;
- Na afloop van de corona-verlenging en het dienstverband toch weer drie maanden verlenging toestaan.

Dit alles getuigt volgens de Commissie van veel onduidelijkheid die beklagde, als de leidinggevende en begeleider, aan te rekenen is. In het kader van zorgvuldigheid, zoals de NGW 2014 voorschrijft, had dit anders mogen gaan. Of de onduidelijke afspraken echter reden voor vertraging van het promotietraject is geweest, zoals bedoeld in norm 58, is voor de Commissie niet vast komen te staan.

G. Uitschrijving MyPhD - norm 58

Beklagde heeft zes jaar na de start van het promotietraject aan klager voorgesteld om inschrijving in MyPhD te beëindigen en heeft dit met de decaan besproken. Klager gaat met de uitschrijving niet akkoord (op verzoek van de Commissie is door de decaan de uitschrijving van klager uit MyPhD aangehouden gedurende de behandeling van de klacht). Mogelijk heeft beklagde voortijdig druk uitgeoefend met het willen uitschrijven van klager uit MyPhD, maar de Commissie kan niet beoordelen of dit voortijdig was of niet.

H. Niet terugtrekken van een artikel

De commissie oordeelt over de klacht met betrekking op het nalaten een artikel van een (andere) voormalige promovendus terug te trekken dat deze onvoldoende is onderbouwd door klager. De commissie ziet geen reden te twijfelen aan de bewering van beklagde in het schriftelijk verweer dat de

reproduceerbaarheid voldoende is aangetoond in later onderzoek en laat een uitgebreide behandeling daarom buiten beschouwing.

Afrondend

De twee klachten dat klager onvoldoende erkenning zou hebben gekregen voor het werk en dat beklaagde druk zou hebben uitgeoefend om het promotietraject voortijdig te beëindigen zijn, daarvan is de Commissie op basis van het voorgaande niet overtuigd. De Commissie constateert wel dat er sprake is van een verstoorde werkverhouding tussen klager en beklaagde en dat werk- en resultaatafspraken onvoldoende duidelijk waren, een verantwoordelijkheid van de beklaagde. Beide partijen willen niet meer in de relatie van promotor – promovendus met elkaar werken.

De Commissie is er onvoldoende van overtuigd dat de verstoorde werkverhouding enkel en alleen te wijten is aan beklaagde, maar beklaagde is gezien de opleidingsrelatie promotor-promovendus wel verantwoordelijk voor zorgvuldigheid en goed mentorschap. Naar het oordeel van de Commissie zijn door beklaagde hierbij de uitwerkingen 1.7 en 1.8 van de NGW 2014 onvoldoende nageleefd. Dit is echter met name het geval in de tweede helft van de aanstelling van klager en daarna. Daar zijn de normen van de NGWI 2018 van toepassing, die niet expliciet raken aan zorgvuldig en goed mentorschap in de relatie promotor-promovendus. Uiteraard gelden de gedachten achter uitwerkingen 1.7 en 1.8 uit de oudere Gedragscode nog steeds, alleen zijn deze opgenomen en uitgewerkt in gedragsregels voor begeleiders van promovendi, zoals vastgelegd in graduate schools en in universitaire en facultaire afspraken. De kern van die ontstane situatie ligt daarmee niet op het terrein van de wetenschappelijke integriteit en oplossing van het conflict ligt daarmee niet op het terrein van de CWI maar bij de decaan, het College van Promoties en het ultimo het College van Bestuur.

In het Promotiereglement van de Universiteit Utrecht is opgenomen welke weg er moet worden bewandeld in het geval van onenigheid tussen promovendus en promotor. De Commissie adviseert die route te volgen (Geschillenregeling).

Alles afwegend komt de commissie tot het oordeel dat door beklaagde geen normen zijn overschreden zoals vastgelegd NGWI 2018 en dat er van schending van de wetenschappelijke integriteit door beklaagde daarom geen sprake is.

4. Aanvankelijk oordeel van 14 maart 2025 van het college van bestuur van de Universiteit Utrecht

Aanvankelijk oordeel van het College van Bestuur van de Universiteit Utrecht, als bedoeld in artikel 5 van de Klachtenregeling Wetenschappelijke Integriteit Universiteit Utrecht, betreffende de klacht van [klager] van 20 juni 2023 over schending van de wetenschappelijke integriteit door [beklaagde].

Advies Commissie Wetenschappelijke Integriteit (CWI).

De Commissie Wetenschappelijke Integriteit heeft op 19 februari 2025 advies aan ons uitgebracht over de klacht. Het advies is bijgevoegd bij dit aanvankelijk oordeel en maakt daarvan integraal onderdeel uit.

Overwegingen

Naar het oordeel van het College van Bestuur heeft de CWI de klacht op zorgvuldige wijze behandeld en is zij op grond van deugdelijke argumenten tot haar advies gekomen. Het College van Bestuur kan zich vinden in de overwegingen van de CWI en neemt deze over.

Aanvankelijk oordeel

Met inachtneming van het advies van de CWI komt het College van Bestuur tot het volgende aanvankelijk oordeel:

- de klacht over schending van de wetenschappelijke integriteit door beklaagde is in zijn geheel ONGEGROND.

Ten overvloede

Het College van Bestuur onderschrijft het belang van het houden van een jaarlijks B&O-gesprek. Daarnaast onderschrijft het College van Bestuur het belang om afspraken schriftelijk vast te leggen.

5. Niet van toepassing

6. Definitief oordeel van 7 mei 2025 van het college van bestuur van de Universiteit Utrecht

Definitief oordeel van het College van Bestuur van de Universiteit Utrecht, als bedoeld in artikel 5.3 van de Klachtenregeling Wetenschappelijke Integriteit Universiteit Utrecht 2023, betreffende de klacht d.d. 21 juni 2023 van [klager] over een vermeende schending van de wetenschappelijke integriteit door [beklaagde], werkzaam bij de faculteit [], departement [] van de Universiteit Utrecht.

Overwegingen

De Commissie Wetenschappelijke Integriteit (CWI) heeft op 19 februari 2025 advies uitgebracht over de klacht. Op basis van dit advies heeft het College van Bestuur zijn aanvankelijk oordeel vastgesteld. Dit aanvankelijk oordeel – inclusief het advies van de CWI – is op 19 maart aan klager en beklaagde bekend gemaakt. Daarbij zijn klager en beklaagde gewezen op de mogelijkheid om binnen zes weken na dagtekening van het aanvankelijke oordeel een verzoek in te dienen bij het Landelijk Orgaan Wetenschappelijke Integriteit (LOWI) om advies daarover uit te brengen. Geen van de partijen heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt.

Gelet op het voorgaande bevestigt het College van Bestuur hierbij het aanvankelijk oordeel en stelt dit als zijn definitieve oordeel vast.

Definitief oordeel

Het College van Bestuur komt tot het volgende definitieve oordeel:

De klacht over schending van de wetenschappelijke integriteit door beklaagde is ONGEGROND.

Ten overvloede

Het College van Bestuur onderschrijft het belang van het houden van een jaarlijks B&O-gesprek. Daarnaast onderschrijft het College van Bestuur het belang om afspraken zoals gemaakt in het B&O-gesprek schriftelijk vast te leggen.